

Tanácsadás
Forensic Szolgáltatások

Gazdasági bűnözés a gazdasági világválság idején

Globális gazdasági bűnözésfelmérés -
magyarországi jelentés
2009

Bevezetés

Örömről szól, hogy az alábbiakban ismertethetjük a PricewaterhouseCoopers 2009. évi Globális gazdasági bűnözés című tanulmányát, amely jelenleg a legnagyobb felmérés a világon e témában.

Az utóbbi tíz évben ez az ötödik alkalom, hogy elkészítettük ezen tanulmányunkat.

Felmérésünk keretében 54 ország több mint 3000 vállalatának felsővezetőit kérdeztük meg – köztük 53 magyarországi nagyvállalat felsővezetőit is –, és a válaszok segítségével átfogó képet kaptunk a gazdasági bűncselekményekről világszerte illetve Magyarországon alkotott nézetekről, a kérdés fontosságának megítéléséről és a gazdasági bűncselekmények üzleti életre gyakorolt hatásáról.

Bízunk benne, hogy felmérésünk tisztább képet ad az üzleti élet vezetőinek a gazdasági bűnözéssel összefüggő kérdésekről, és segítséget nyújt abban, hogy felkészüljenek ezekre a problémákra.

Tanulmányunk készítésekor célunk volt:

- megvizsgálni, hogy a jelenlegi gazdasági környezetben a cégek hogyan közelítik meg a visszaélések kérdését;
- megállapítani, hogy a gazdasági visszaesés eredményeképpen emelkedett-e a visszaélések száma;
- továbbá arra is kerestük a választ, hogy:
 - melyek a visszaélések legelterjedtebb típusai,
 - kik a visszaélések elkövetői,
 - mekkora kárt okoznak a visszaélések a gazdaságnak, és
 - milyen gyakorlati lépéseket tesznek a vállalatok a visszaélések felderítése és megelőzése érdekében.

Felmérésünk azt mutatja, hogy a felderített visszaélések száma az elmúlt 12 hónapban sokkal gyorsabb ütemben növekedett Magyarországon, mint a kelet-közép-európai régióban, ugyanis Magyarországon a vállalatok 69%-a jelezte a visszaéléssel kapcsolatos esetek számának növekedését, szemben a Kelet-Közép-Európában jelzett 48%-kal. Emellett a bűncselekményekben

érintett vállalatok többsége azt jelezte, hogy nőtt az ilyen cselekmények által okozott károk összege, továbbá ennek a munkavállalókra és a közhangulatra gyakorolt hatását Magyarországon jelentősebbnek ítélik meg, mint a régió többi országában. A visszaélések nagy részének felderítése még jelenleg is a véletlennek köszönhető, és nem pedig a tudatos belső ellenőrzési tevékenység vagy egyéb ellenőrzési rendszerek működésének az eredménye.

Korábbi tanulmányainkban a vállalatok által elszenvedett gazdasági bűncselekmények között a lopás és a hűtlen kezelés számított a legjellemzőbb visszaélési formának egészen az idei évig, amikor is a válaszadók minden más gazdasági bűncselekménynél több megvesztegetési és korrupciós esetről számoltak be. Az azonban nem állapítható meg egyértelműen, hogy ez a gazdasági válság miatti helyzetnek tudható-e be.

A visszajelzésekből az derül ki, hogy a globális gazdasági visszaesés a legtöbb szervezetet súlyosan érintette, a válaszadók 62%-a számolt be cége pénzügyi teljesítményének romlásáról az elmúlt 12 hónap során. Emellett a jelenlegi gazdasági hangulat is befolyásolta az egyes válaszadók véleményét azzal kapcsolatban, hogy mekkorának ítélik meg a visszaélések kockázatát. Ugyanis idén a válaszadók 38%-a vélte úgy, hogy szervezetüknél emelkedett a gazdasági bűnözés kockázata.

Tanulmányunk azt is megállapította, hogy a romló gazdasági helyzet következtében a visszaélések jellege is megváltozott, melynek legfőbb oka a magasra tűzött célok, pénzügyi eredmények elérése, továbbá a munkahely elvesztése miatti félelem.

A válaszadók fele elmondta, hogy a létszámcsökkentések eredményeképp kevesebb erőforrás jut a belső ellenőrzési területre, míg kétharmaduk válaszából az érződött, hogy a vezetőség inkább a vállalat életbenmaradására koncentrál, és kevésbé a visszaéléssel kapcsolatos problémákra.

A vállalatoknak mérlegelniük kell, hogyan tudják a kitűzött nyereségcélok elérése és a munkavállalókra nehezedő túlzott nyomás között a helyes egyensúlyt megteremteni, továbbá milyen változtatásokra van szükség a belső kontroll-rendszerekben ahhoz, hogy azok megőrizzék hatékonyságukat.

Az eredmények azt mutatják, hogy igen komoly gondot jelent a magyar cégeknél az emberek gondolkodásmódja, beállítottsága, ugyanis a megkérdezettek 86%-a mondta azt, hogy hajlamos maga is csalást elkövetni, ha úgy gondolják, hogy mások is ezt teszik. Ez nyomatékosan rávilágít a határozott vállalati kommunikáció és a nagyon egyértelmű vezetői hozzáállás szükségességére, amit meghatározott intézkedéseknek kell követnie, amennyiben valamilyen visszaélésre derül fény. Végül, de nem utolsósorban fontos megemlíteni, hogy a feltárt visszaélések több mint kétharmadát a szervezetek saját munkatársai követték el, szemben a tágabb kelet-közép-európai régióban tapasztalt 39%-kal, és a világszerte tapasztalt 53%-kal.

Nagyon hálásak vagyunk minden válaszadónak és szervezetnek, mely részt vett felmérésünkben. Közreműködésük nélkül nem tudtuk volna ezt a tanulmányt elkészíteni. Reméljük, hogy az összegyűjtött információk hasznára lesznek olvasóinknak a gazdasági bűnözés elleni folyamatos küzdelmükben.

David Wake, Cégtárs
Fekete Miklós, Cégtárs
Lee Coles, Igazgató Forensic Szolgáltatások
PricewaterhouseCoopers Kft.

Legfontosabb megállapítások

- A gazdasági bűnözés továbbra is súlyos probléma a szervezeteknél, mind Magyarországon, mind pedig világszerte. A magyarországi vállalatok 30%-a tapasztalt egy vagy több gazdasági bűncselekményt az elmúlt év során, ami a kelet-közép-európai 34%-os átlag alatt marad, és megegyezik a globális átlaggal (30%).
- Magyarországon a vállalatok negyedénél (25%) több mint tíz gazdasági bűncselekmény történt.
- A dolgozók munkahelyük elvesztése miatti féltelme és az a feltevés, hogy a versenytársak megvesztegetéssel igyekeznek egy-egy megbízást elnyerni (Magyarországon ez az arány 43%, szemben a kelet-közép-európai 30%-os átlaggal) sarkallja a vállalatok arra, hogy csalás árán érvényesüljenek a kialakult gazdasági környezetben. Az a felfogás, hogy „mások is ezt teszik, ezért a dolog megengedett” szintén Magyarországra jellemző hozzáállás. Az elkövetők egy jelentős része ezzel próbálja igazolni tettét. Magyarországon ez az arány 86%, Kelet-Közép-Európában pedig 58%, szemben a globális 35%-os szinttel.
- Magyarországon a válaszok alapján mostanra már nem a lopás és hűtlen kezelés a leggyakoribb bűnelkövetési fajta, a helyét átvette a vesztegetés és a korrupció (81%), ami megelőzi mind a kelet-közép-európai 44%-os, mind pedig a globális 27%-os átlagot. Ez óriási mértékű növekedést jelez a 2007. évi felmérésünkhöz képest, amikor a válaszadók 17%-a jelezte, hogy ilyen fajta gazdasági bűncselekmény előfordult náluk. Korábbi vizsgálataink alkalmával mindig megjegyeztük, hogy a válaszadók úgy vélték, hogy a vesztegetés és a korrupció a legelterjedtebb gazdasági bűncselekmény, azonban a válaszok ezt nem támasztották alá. A jelenlegi tanulmány szerint azonban ez a helyzet mostanra megváltozott, a vélt leggyakoribb

gazdasági bűncselekmény megegyezik a felmérés eredményével.

- Magyarországon a gazdasági bűnözés áldozatául esett vállalatok 63%-a jelezte az elmúlt 12 hónapra vonatkozóan, hogy növekedett a gazdasági bűncselekmények által okozott veszteségük. A magyar társaságok 56%-a jelölte meg a felmérésben a munkavállalói morált, mint amit közvetve a legnagyobb kár ért az elmúlt évben a gazdasági bűncselekmények során. Emellett a vállalatok 50%-a mondta azt, hogy az elszenvedett gazdasági bűncselekményeknek jelentős hatása volt üzleti kapcsolataikra. Ezzel szemben a kelet-közép-európai átlag 23%-os.
- A vállalatok 13%-ának 180 millió forintot meghaladó kára származott a visszaélésekből, és 25%-uknak 90 millió forint feletti volt az elszenvedett vesztesége.
- A gazdasági bűnelkövetés szempontjából az elmúlt 12 hónapban a legnagyobb veszély cégen belülről, a munkavállalók részéről jelentkezett (69%). Felmérésünk szerint Magyarországon a középvezetői réteg követi el a belső visszaélések 46%-át, ami összhangban áll a kelet-közép-európai (47%) és a globális (42%) adatokkal. A belső munkatársak által elkövetett visszaélések esetében az elbocsátás volt az elkövető ellen leggyakrabban alkalmazott szankció Magyarországon, ami az esetek 91%-át jellemezte.
- A Magyarországon elkövetett visszaélési esetek 31%-ában külső elkövetők játszottak szerepet, jellemzően értékesítési képviselők, illetve közvetítők (40%) továbbá az ügyfelek (60%).
- A gazdasági bűnelkövetések 38%-át véletlennek köszönhetően, vagy a vezetőség hatáskörén kívül eső módon tárták fel, nevezetesen belső vagy külső bejelentés alapján, és nem a hivatalos, a visszaélések bejelentésére szolgáló rendszeren (whistle blowing) keresztül.

- A felmérésben résztvevő magyar vállalatok 85%-a elmondta, hogy az egy évvel ezelőtti állapotokhoz képest nem változtattak a visszaéléseket érintő kockázatfelmérések gyakoriságán. Továbbá a magyar cégek 43%-a egyáltalán nem végzett kockázatfelmérést a visszaélések előfordulásának kiszűrésére az elmúlt 12 hónapban.

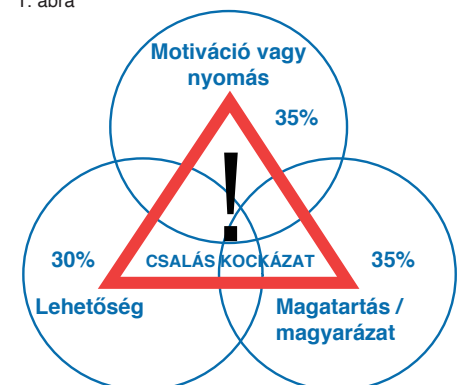
Gazdasági visszaesés és a csalás kockázata

A globális pénzügyi recesszió jelentős hatást gyakorolt a vállalkozások többségére, hiszen a magyar cégek 62%-a tapasztalt visszaesést pénzügyi teljesítményében az elmúlt egy év során. Ezenkívül a jelenlegi gazdasági helyzet az emberek csalással kapcsolatos kockázatáról alkotott véleményét is befolyásolta. Globálisan a válaszadók 38%-a gondolta úgy, hogy cége most nagyobb kockázatnak van kitéve gazdasági bűncselekmények szempontjából.

Mi ösztönzi a csalásokat a válság időszakában?

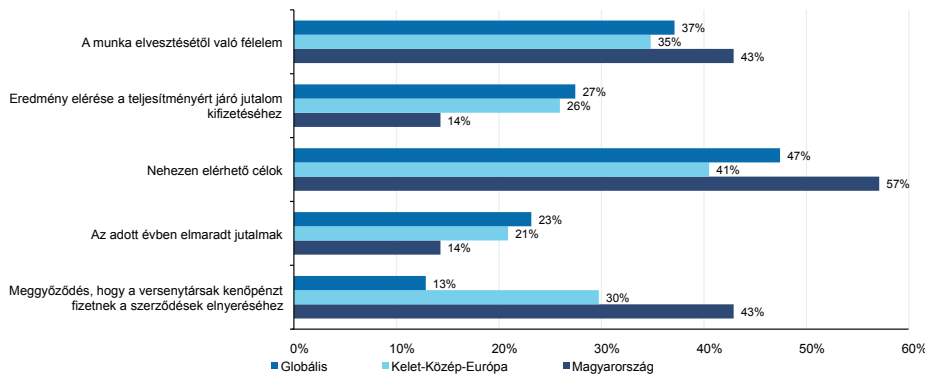
A csalások elkövetőinél rendszerint három tényező figyelhető meg a bűncselekmények elkövetése során (Csalási Háromszög). (1. ábra)

1. ábra

Elsőként a csalások elkövetőinek valamilyen motivációra vagy nyomásra van szükségük, aminek hatására elkövetik a cselekményt. Másodsor, lehetőség kell adódjon a csalás elkövetésére, és harmadszor, a csalók gyakran képesek cselekedeteiket megmagyarázni vagy igazolni.

A csalás elkövetésére ösztönző nyomás és motiváció okai

Felmérésünk mélyebbre ásott a fenti három tényező hatásának kutatásában és megállapította, hogy azok között a válaszadók között, akik úgy gondolják, hogy a jelenlegi gazdasági helyzetben nagyobb a csalás kockázata, a csalási háromszög három tényezőjéből legalább egy szerepelt a megnövekedett csalási kockázat legvalószínűbb okaként.

A Magyarországon adott válaszok nagymértékben eltértek a kelet-közép-európai régióban, illetve nemzetközi szinten kapott válaszoktól. A válaszadók úgy gondolják, hogy motiváció vagy nyomás hatására sokkal kevésbé valószínű, hogy csalást követnek el. Annak hatása sokkal jelentősebb, hogy meg tudják magyarázni azt.

De mi indokolja, hogy a tett elkövetésének magyarázata jelentősebb?

A válaszadók 86%-ának elmondása szerint, ha „mások is ezt teszik, akkor ők sem találnak ebben semmi kivetnivalót”. Második helyen mint legjelentősebb indok, a jelenlegi életszínvonal fenntartása szerepelt 57%-kal.

Amikor arra kértük a cégeket, hogy kategorizálják, milyen nyomás vagy motiváció állt a csalás elkövetése mögött – ha egyáltalán volt ilyen – hazánkban, Kelet-Közép-Európában és nemzetközi szinten is, a leggyakrabban említett okként a „nehezen elérhető célok” (Magyarországon 57%) megvalósítása szerepelt, míg a válaszadók 43%-ánál a munkahely biztonsága állt az élen. (2. ábra)

Érdekes, hogy a hazai válaszadók 43%-a gondolta úgy, hogy a versenytársak kenőpénzt fizetnek a szerződések elnyeréséhez, míg globálisan 13%, illetve a tágabb kelet-közép-európai régióban 30% volt ez az arány. Ezenkívül a megkérdezett magyar cégek 83%-a emelte ki, hogy az alábbi három kulcsfontosságú tényezőből legalább egy hozzájárult a csalás elkövetésének megnövekedett kockázatához:

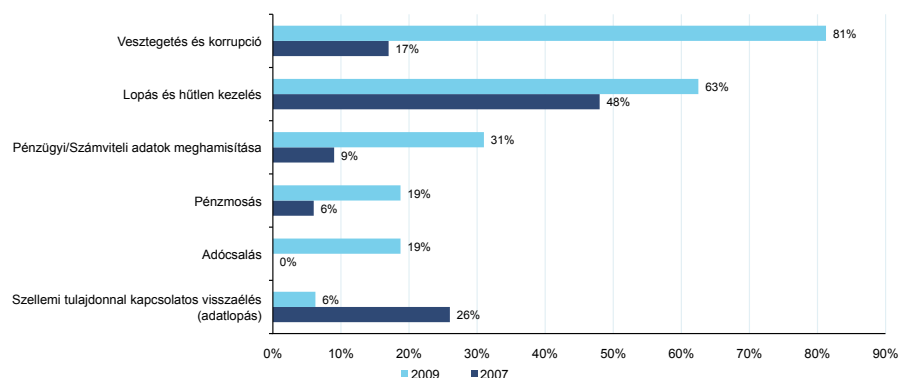
- a munkavállalói létszám csökkentése miatt kevesebb forrás állt a belső kontrollfunkciók rendelkezésére;
- a vezetés a vállalkozás túlélésére összpontosít; és
- a belső ellenőrzés túlterhelt.

A gazdasági visszaesés növeli a csalás kockázatát

A gazdasági bűncselekményeknek számos különböző formája létezik, amelyek között találunk általánosakat és kevésbé ismerteket, viszont mindegyikben közös, hogy megjelenésükkel kárt okoznak.

3. ábra

Gazdasági bűncselekmények típusai

Mindeddig a lopás és hűtlen kezelés volt a gazdasági bűncselekmények legelterjedtebb formája Magyarországon. Mindez azonban már megváltozott, hiszen a 2009. évi válaszadók számára a legnagyobb fejfájást a vesztegetés és korrupció okozta. (3. ábra)

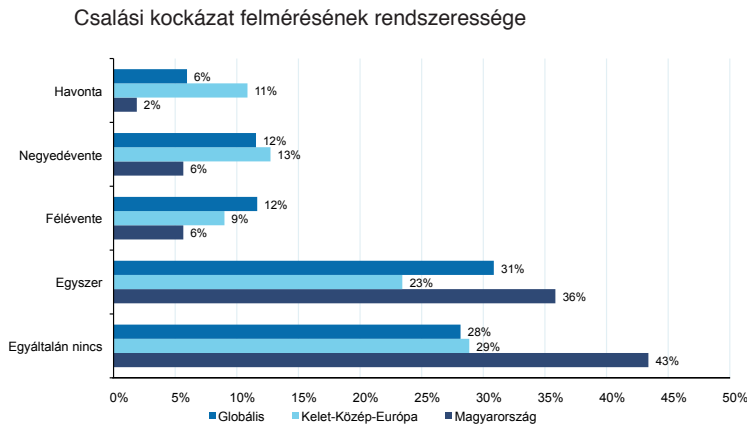
Bizonyos szempontból kedvező változásként lehetne tekinteni minderre, hiszen a magyar cégek olyan területen azonosítanak növekvő számú esetet, ahol jellemzően nehéz a felderítés. Azonban az esetek valódi száma arra utal, hogy az üzleti kultúrát érintő általánosabb problémáról van szó, ahol az ilyen jellegű tevékenységre „szükséges rosszként” tekintenek, mivel, ahogy az a felmérésből is kitűnik, mások is (a versenytársakat is beleértve) hasonlóan cselekednek (de legalábbis úgy gondolják).

Azoknak a válaszadóknak, akik gazdasági bűncselekményről számoltak be az elmúlt évben Magyarországon, 31%-a az éves beszámolót vagy a számviteli/ pénzügyi adatokat érintő csalás valamely formájának esett áldozatául.

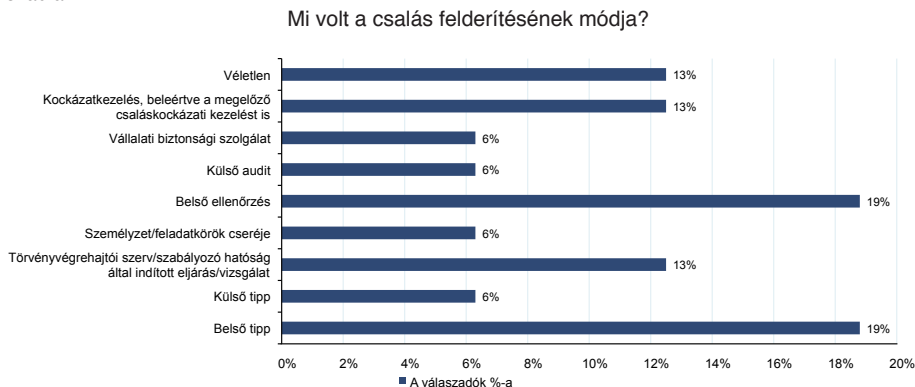
Mindez drasztikus emelkedést jelent az elmúlt évekhez képest (2007-ben mindössze 9% volt).

Magyarországon az éves beszámolóval kapcsolatos csalás két fő okaként a csalás szándékával történő kölcsönfelvételt, illetve tőke- és hitelszerzést neveztek meg. Az ilyen jellegű csalások terén bekövetkezett nagyarányú növekedés a jelenlegi gazdasági helyzethez köthető. Továbbá a létszámleépítés miatt jelentkező

4. ábra

5. ábra

gyengébb kontrollkörnyezet és a vezetésre a célok elérése érdekében nehezedő nyomás együttes hatásának eredménye.

Az eszközök hűtlen kezelése változatlanul komoly problémát jelent, hiszen a válaszadók 63%-a áldozat e területen. Ennek a csalástípusnak a dominanciája nem meglepő, mivel ezek felderítése a legegyszerűbbek közé tartozik, mert rögzített értékkel rendelkező, nyilvántartott tételeket foglal magában. Így egyértelműen meghatározható, hogy a vezetésnek hova kell haladéktalanul összpontosítania figyelmét a veszteségek elkerülése érdekében.

Megelőzés, felderítés és a válaszadás kulcsszerepe

A válaszadók közül 30% állította, hogy gazdasági bűncselekmény áldozatává vált az elmúlt egy év során. Bár nem bizonyítható, igen valószínű, hogy további visszaélések maradtak felderítetlenül. A csalási kockázat felmérése „kritikus eszköz” a csalást eredményező esetleges fenyegetések meghatározásához és

a csalás elkövetésének lehetőségét magában hordozó gyenge pontok ellenőrzéséhez.

Ezzel szemben a válaszadók 43%-a állította, hogy nem végeztek csalási kockázatokkal kapcsolatos felmérést az elmúlt egy évben, míg 36%-uk esetében csupán egy alkalommal történt meg mindez. 85%-uk elmondása szerint a csalási kockázatfelmérés rendszeressége nem változott a korábbi gyakorlathoz viszonyítva. (4. ábra)

A nemzetközi eredmények egyértelmű összefüggésre utalnak a csalási kockázat felmérésének „rendszeressége” és a felderített csalások száma között.

Hatékonyak-e a cégek a csalások felderítésében?

A felmérés alapján készült statisztikából kitűnik, hogy a csalások 19%-át belső ellenőrzés segítségével fedezték fel. Ennek alapján valószínűsíthető, hogy ha nem csökkentették volna a belső ellenőrzést végző munkatársak számát, nagyobb arányban nyílt volna lehetőség a csalások felderítésére.

A jelentésben szereplő csalások 13%-át a csalási kockázat megelőzést is magában foglaló kockázat-felmérések során tárták fel.

A feltárt visszaélések 38%-át olyan eszközök segítségével sikerült felderíteni, amelyekre a vezetésnek nem volt ráhatása, tehát nem a visszaélések bejelentésére szolgáló hivatalos csatornákon keresztül, hanem belső és külső jelentések és véletlenek kombinációja révén. Mindezt összevetve a kelet-közép-európai (32%) és nemzetközi (32%) eredményekkel, az a következtetés vonható le, hogy a magyar cégek életében túl nagy szerepet játszik a véletlen. (5. ábra)

Érdekesség, hogy nemzetközi szinten a csalások 7%-át a belső visszaélés-jelentési rendszerek keretében sikerült feltárni, míg Magyarországon egyetlen visszaélés (0%) sem került felderítésre ilyen módon. Ennek oka lehet ezen rendszerek nem megfelelő hatékonysága, vagy hiánya. Ez a szervezeten belüli támogatás hiányára, az elégtelen nyilvánosságra és/vagy a visszaélési-jelentést nem támogató/ figyelmen kívül hagyó vezetésre, vagy esetleg olyan mechanizmusokat magában rejtő kulturális, illetve történelmi kérdésekre vezethető vissza, amelyek mellett a cégek nem mehetnek el szó nélkül, és feltétlenül lépéseket igényelnek részükről.

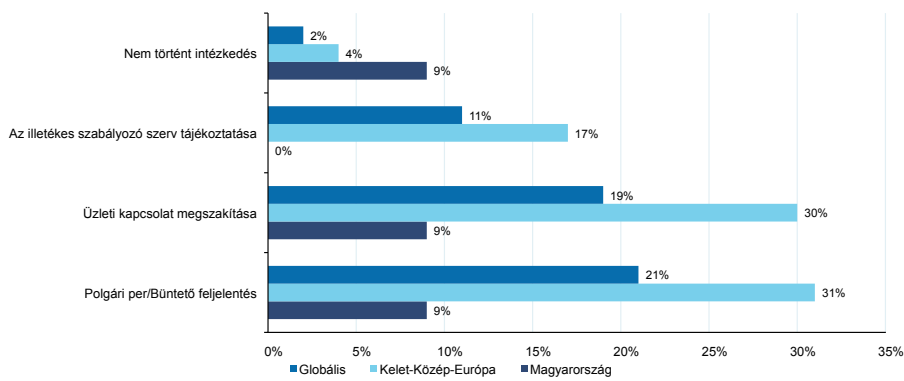
Megfelelő-e a cégeknél a felső vezetés hozzáállása a gazdasági bűnözéshez?

A felmérés során a megkérdezettek arról számoltak be, hogy a dolgozói morálra van a legnagyobb hatása a gazdasági bűncselekményeknek. A gazdasági bűnözés áldozatául esett cégek 56%-a nyilatkozott úgy, hogy a dolgozói morált jelentősen befolyásoló tényező. Ez az arány jóval magasabb a kelet-közép-európai régió 31%-os arányánál.

A válaszadók 50%-a arról számolt be továbbá, hogy az ellenük elkövetett gazdasági bűncselekmények jelentős mértékben rontották a partnerekkel

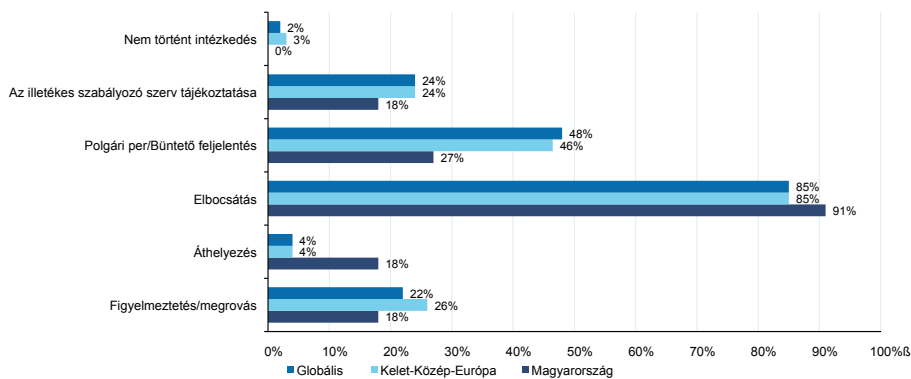
6. ábra

Vállalaton kívüli elkövetőkkel szemben alkalmazott eljárások

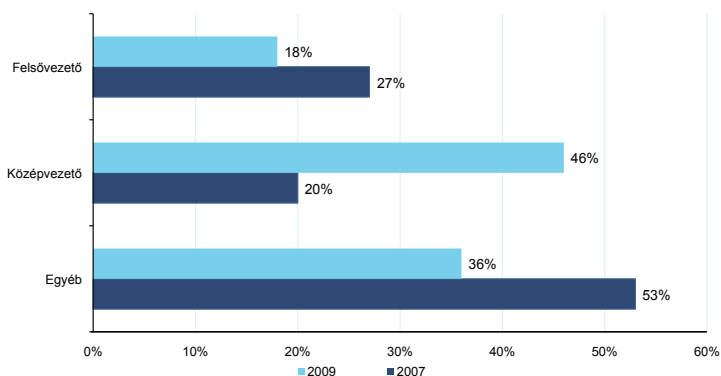
7. ábra

Belső elkövetőkkel szemben alkalmazott eljárások

8. ábra

Belső elkövetők megoszlása

fennálló üzleti kapcsolataikat, míg 9%-uk azt nyilatkozta, hogy a gazdasági bűncselekmények következtében a vállalat hírnevét érte jelentős kár.

A felmérésünk azt mutatja, hogy a magyar cégek a visszaélések 9%-ában indítottak büntető, illetve polgári peres eljárást a vállalaton kívüli elkövetőkkel szemben – ez az arány alacsonyabb a kelet-közép-európai országok átlagánál (31%). (6. ábra)

Belső elkövetők esetében a magyar cégek 91%-a elbocsátotta az elkövetőt (7. ábra), míg 27%-uk polgári peres és/vagy büntetőeljárást indított az elkövetővel szemben. Ez megfelel a kelet-közép-európai 46%-os aránynak és a 48%-os globális átlagnak. Megjegyezzük, hogy a felmérés nem tesz különbséget a között, hogy az érintett dolgozótól elbocsátás útján vagy más eljárás – úgymint közös megegyezés vagy a benyújtott felmondás elfogadása – keretében váltak meg.

Az elkövetők számára e két utóbbi alternatíva elrettentő hatása jóval gyengébb, mint más eszközöké.

Örömmel állapítjuk meg, hogy minden cég azt nyilatkozta, hogy valamiféle intézkedést feltétlenül hoztak a belső elkövetőkkel szemben, 9%-uk ugyanakkor arról számolt be, hogy a vállalaton kívüli elkövetőkkel szemben semmilyen intézkedést nem fogantatosítottak.

A válaszadók csupán 7%-a véli úgy, hogy a visszaélések megakadályozását célzó szabályozói intézkedések hatékonyak. Másfelől, a felmérésünkben tárgyalt csalások 13%-ára hatósági eljárások során derült fény. A visszaélések áldozatául esett cégek 62%-a ugyanakkor elismerte, hogy a visszaélés egyáltalán nem gyakorolt jelentős hatást a szabályozó szervekkel fennálló kapcsolataikra.

Vállalaton kívüli elkövetők eloszlása

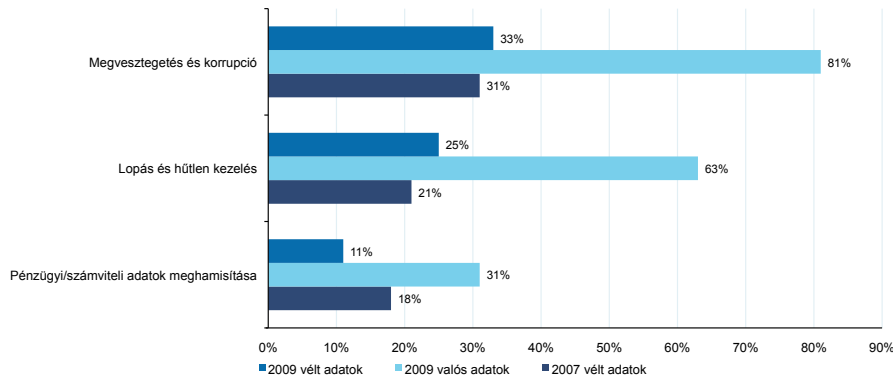
A válaszadók nyilatkozata szerint az esetek 46%-ában középvezető, 18% esetében pedig felsővezető volt az elkövető, vagyis az elkövetők 64%-a vezető beosztású volt. Ezek a számok aggasztó növekedést mutatnak a korábbi magyarországi felmérés adataihoz képest, mivel a 2007. évi felmérés során kapott válaszok szerint 27% volt a felsővezetők és 20% a középvezetők aránya az elkövetők között (ami összesen 47% vezető beosztású elkövetőt jelent). (8. ábra)

2009. évi felmérés szerint globális szinten 56%, Kelet-Közép-Európában pedig 59% volt a közép- és felsővezetők aránya az elkövetők között. Az elkövetők korára és nemére vonatkozóan nem szerepeltek kérdések a felmérésben.

A felmérés eredményei szerint Magyarországon a vállalaton kívüli elkövetők között csupán ügyfelek (60%) és ügynökök, közvetítők (40%) voltak.

9. ábra

Gazdasági bűncselekmények vélt és valós adatai

A gazdasági bűncselekmények alakulása a jövőben

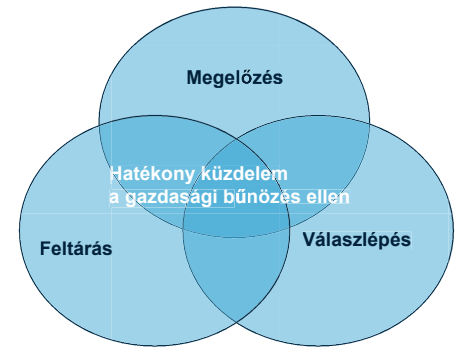
A gazdasági bűnözés áldozatául esett válaszadók 69%-a úgy vélte, hogy az egy évvel ezelőtti szinthez képest megnőtt a gazdasági bűncselekmények száma.

Ugyanakkor, mivel a cégek fenyegetettsége a visszaélések tekintetében állandóan változik, ezért a szervezeteknek folyamatosan újra kell értékelniük a visszaélések kockázatát.

A jelen felmérés adatai ellenére a magyar cégek túlnyomó többsége

továbbra is valószínűtlennek tartja hogy az elkövetkezendő évben gazdasági bűncselekmény áldozatává válik. A pénzügyi adatok meghamisítását csupán 11%, a hűtlen kezelést 25%, illetve a korrupciót és megvesztegetést 33% tartja valószínűnek vagy nagyon valószínűnek, mint ellenük esetlegesen elkövetésre kerülő gazdasági bűncselekményt. Fontos megjegyezni, hogy Magyarországon a kelet-közép-európai szintnél (28%) nagyobb, a globális szintnél (16%) pedig lényegesen nagyobb azoknak az aránya, akik úgy vélik, hogy korrupció vagy megvesztegetés

10. ábra

áldozatául fognak esni. (9. ábra) Tapasztalatunk szerint a globális megoldások helyi bevezetése önmagukban hatékonynak bizonyulhatnak a csalások felderítésében, illetve hosszabb távon azok megakadályozásában. Azonban felmérésünk és ugyancsak tapasztalataink alapján azt is megállapíthatjuk, hogy – az egyértelmű és alkalmazott etikai kódexszel párhuzamosan működő compliance programot is támogató – vállalati kultúra az, ami a hatékony csalásmegelőző program igazi alapját képezi.

Kapcsolat

David Wake

Cégtárs, Tanácsadás

Tel.: +36 1 461-9514

E-mail: david.wake@hu.pwc.com

Fekete Miklós

Cégtárs, Tanácsadás

Tel.: +36 1 461-9242

E-mail: miklos.fekete@hu.pwc.com

Lee Coles

Igazgató, Forensic Szolgáltatások

Tel.: +36 1 461-9745

E-mail: lee.x.coles@hu.pwc.com

Pintér Zoltán

Menedzser, Forensic Szolgáltatások

Tel.: +36 1 461-9498

E-mail: zoltan.pinter@hu.pwc.com

A 2009. évi Globális Gazdasági Bűnözés Felmérés a következő linken olvasható: www.pwc.com/crimesurvey

www.pwc.com/hu

A PricewaterhouseCoopers (www.pwc.com/hu) iparág specifikus könyvvizsgálati, adó- és pénzügyi tanácsadási szolgáltatásaival segíti ügyfeleit összetett üzleti problémák megoldásában, és abban, hogy mérhető módon legyenek képesek érték teremtésére. Több mint 163 000 szakértője a világ 151 országban – új megközelítésen alapuló komplex szakértői tanácsok alkotása érdekében – egyesíti tudását és tapasztalatát.

© 2009 PricewaterhouseCoopers Kft. Minden jog fenntartva. A "PricewaterhouseCoopers" kifejezés a PricewaterhouseCoopers Kft. magyarországi irodájára, illetve, a szöveggörnyezetétől függően, a PricewaterhouseCoopers International Limited önálló és független jogi személynek minősülő tagvállalatokból álló hálózatára vonatkozik.